

<http://www.tvclip-fi.co.il/files/.41418053.pdf> :502/07 ח"כ בפ"ח

<http://www.tvclip-fi.co.il/files/.33077062.pdf> : התוספות בעניין חוסר בתמונות מזירת הרצח:

ישראל 2009 – חומר למחשבה

רצח תאיר ראדה - מה באמת קרה ב-6 בדצמבר 2006 ?

בתאריך 6.12.2006 תאיר ראדה לא נכנסה לשיעור ולא חזרה לביתה. לאחר שעות של חיפושים נמצאה גופתה של תאיר ראדה ז"ל, מוטלת בחדר השירותים בבית הספר "נופי גולן". רצח בבית ספר - ריבוננו של עולם. בית הספר - המקום שאמור להיות המוגן ביותר בעבור הילדים, בבית הספר נרצחה ילדה באכזריות, רצח שזעזע מדינה שלמה.

את הדברים הבאים, אני כותב על רקע סעיף 262 לחוק העונשין (סעיף אי-מניעת פשע): "מי שידע כי פלוני זומם לעשות מעשה פשע ולא נקט כל האמצעים הסבירים למנוע את עשייתו או את השלמתו, דינו – מאסר שנתיים" ואני קורא לכל מי שיודע עובדות נוספות על המקרה לקום ולדווח, אם סימני השאלה נכונים הרי שאדם חף מפשע עלול להיות מורשע ברצח.

והגרוע מכך, היא המסקנה הנגזרת, כי יכול להיות שהרוצח האמיתי מסתובב חופשי בינינו.

ראשית, חשוב להדגיש שהדברים שתקראו כאן, נכתבו ממקום נקי ואובייקטיבי. אין בדבריי אלה כדי להציג את עמדתו של אף צד, אלא לנסות להציג את הצד של האמת בלבד. עם כל השאלות הקשות שעולות ממנה. החומר הוא קשה ועצוב ואני חש כמי שכותב אותו בכאב.

זה קרה ימים ספורים לאחר בריחתו של בני סלע מחצר המעצרים של בית המשפט בתל אביב, גופתה של תאיר ראדה נמצאה בשירותי בית הספר ללא רוח חיים לאחר שנרצחה באכזריות. המשטרה הייתה נתונה בלחץ באחת מהתקופות הקשות שלה, הן מבחינה מקצועית ובמיוחד מבחינה תדמיתית. הלחץ הציבורי היה עצום – מדינה שלמה הייתה נתונה בפחד וכולם רצו שגם האנס וגם הרוצח יתפסו ומיד.

החוקרים הצהירו שיעשו הכול כדי לפענח את רצח הנערה בקצרין. יעשו הכול? מה זה אומר הכול?

היינו מצפים במקרה כזה כי זירת האירוע תיחסם, יוצב שומר ויילקחו טביעות אצבע, טביעות נעליים ויתנהלו חקירות בבית הספר, אבל בפועל, בהחלטה שאפשר לכנותה מוזרה, הוחלט מיד למחרת הרצח לפתוח את בית הספר כרגיל.

כאן נשאלת השאלה הראשונה: איך יתכן מצב בו חוזרים לשגרה כל כך מהר בלי לקחת טביעות אצבע וטביעות נעליים מתלמידי בית הספר?

ימים אחדים חלפו ולבית המשפט הובאו שני חשודים – גנן בית הספר ואדם נוסף. שניהם נחקרים, מכחישים, מוסרים אליבי ומשוחררים. חמישה ימים אחרי הרצח נעצר החשוד השלישי, רומן זדורוב, עולה מאוקראינה, נשוי ואב טרי העובד כקבלן משנה בריצוף מקלטי בית הספר.

זדורוב מספר לחוקריו שאת מכנסי העבודה שלו זרק לפני שלושה ימים (יומיים לאחר הרצח) לפח האשפה כי הוא עלה במשקל והמכנסיים היו קטנים עליו. מאותו הרגע הוא הופך לחשוד המרכזי ברצח ונעצר.

לאחר חקירה ממושכת בת תשעה ימים, מודה זדורוב במעשה ומשחזר אותו. **השחזור רצוף בפרטים שלא עומדים בקנה אחד עם זירת הרצח. הגרסה מלאה חורים וסימני שאלה גדולים.**

כשעה ורבע לפני סיום השחזור, כמובן לפני ניתוח הראיות ותוצאות השחזור, משטרת ישראל יוצאת בהצהרה במסיבת עיתונאים בומבסטית: "הרוצח בידינו". כעת המשטרה לא יכולה לחזור אחורה: היא כבר הרשיעה את רומן זדורוב ברצח בתקשורת, כל מה שנותר זה להרשיע אותו בבית המשפט ויהי מה.

איך ייתכן שמשטרה יוצאת במסיבת עיתונאים, לפני סיום החקירה, לפני דיון משפטי ואף לפני הגשת כתב אישום ומאשימה אדם בביצוע הרצח?

במדינת ישראל, הודאה של נאשם מספיקה להרשעתו, זאת למרות שמחקרים הוכיחו כי הרשעות שזווא רבות הן תוצאה של הודאות שהוצאו בכוח, בעיקר מעולים חדשים, אנשים חלשים חסרי אמצעים ושאינם מלומדים – **רומן זדורוב מתאים לפרופיל.**

בבוקר היום למחרת השחזור נפגש זדורוב עם עורך דינו, שמודיע לתקשורת כי ההודאה הוצאה ממנו בלחץ בלתי סביר ובמהלך השחזור הוא הודרך על ידי השוטרים, האם זהו תעלול של הסנגור או תכסיס של המשטרה?

מלומדים רבים בישראל ובעולם (ראה לדוגמא פרופ' קירשנבאום בספרו "הרשעה עצמית במשפט העברי") קובלים כנגד הרשעה על סמך הודאה ושחזור בלבד, במדינת ישראל בלבד זכורים לשמצה לפחות ארבעה מקרים מפורסמים של הרשעת חפים מפשע בעבירות חמורות ביותר, על סמך הודאה ושחזור: מוחמד אל עביד, פרשת כנופיית מע"צ, פרשת עיזאת נאפסו ופרשת עמוס ברנס, ויש גם מקרים נוספים שלא הגיעו לתקשורת.

מצד אחד זה מוזר: **למה שאדם יודה ברצח שהוא לא ביצע?** ההנחה הרווחת שאדם פועל לטובת האינטרס של עצמו והוא לא יודה לעולם שהוא רצח, אבל מה קורה שמספרים לו, שאם הוא יודה אז המשטרה "תעזור לו לעבור את זה"? מה קורה אם לא נותנים לאותו אדם לישון במשך ימים רבים על מנת להוציא את ההודאה? מה קורה אם מפעילים על אותו אדם מניפולציות?

הבה לא נגיע למסקנות נחרצות, לא נרשיע ולא נזכה אלא נבחן את העובדות שהתגלו במהלך המשפט וכל אחד יוכל לשפוט לבד:

משטרת ישראל הגישה מאות עמודי תמלול של הקלטות, שבוצעו לרומן זדורוב וראו זה פלא: לאחר בדיקה מדוקדקת, נמצא שתמלילים שהגישה המשטרה, אינם מדויקים וחסרים בפרטים רבים וזה העלה שאלה נוספת: מדוע הגישה הפרקליטות לבית המשפט תמליל חשוב מאין כמותו, תמליל של סרט שהוקלט בחדר החקירות בדקות האחרונות לפני היציאה לשחזור, כשהוא אינו משקף את הדברים שנאמרו מילה במילה ולמעשה חסר פרטים קריטיים.

מה הפרטים הקריטיים אתם בוודאי שואלים: בתמליל חסרים משפטים מהותיים שאמר זדורוב כגון: **"אני לא רצחתי אותה"**, **"אני לא יודע איך זה היה"** ומשפטים דומים!

בתמליל שהוגש חסרים גם משפטים שאמרו חוקרים, כמו למשל המשפט שאמר ראש צוות החקירה המיוחד: **"אם אתה תלך, תחזור, כן, לא, אתה תאכל אותה."**

גם מבדיקותי המפורטות בחוות הדעת המצורפת, עולות שאלות קשות: בהקלטות רבות שהוקלטו בחדרי החקירות, קיימות "תקלות", לעיתים זה הקול שהולך ובא, לעיתים חסרים קטעים שלמים של חקירה בוידאו. לא מובן כיצד יש כל כך הרבה הפסקות בוידאו ובקול המופיעות בתזמונים שונים ולפרקי זמן משתנים, העובדות שהסתברו בבית המשפט קשות: במשטרה נהוג לצלם בוידאו הכולל כמובן תמונה וגם קול. ובמקביל, לשם גיבוי, מקליטים גם בקלטות שמע (אודיו). זהו יכול היה להיות בהחלט נהג מבורך, אם לא הייתה אפשרות לחוקרים לשלוט בהקלטת הסאונד! המשטרה טוענת שהפסקות הסאונד בחקירה מתקיימות בגלל צורת החיבור: המיקרופון מחובר למכשיר הוידאו דרך טייפ הקלטות אודיו ולא במקביל ואז, ברגע שהוחלפה קלטת אודיו (הקצרה בדרך כלל מוידאו), לא נשמע הקול בכלל. אך בפועל ההפסקות אינן אחידות – היינו מצפים שכל קלטת תימשך זמן קבוע, אך לטענת המשטרה כפי שמסכם פקד אלן צייקובסקי בחוות דעתו: **"לדעתי, קלטות אודיו מאפשרות בד"כ מינימום 45 דקות הקלטת שמע, כלומר בד"כ קיים מקום ליותר זמן"**. כמה זמן? זו השאלה, ישנן הקלטות שהופסק בהן השמע לאחר 52 דקות, לעיתים לאחר 35 דקות, ישנם מקומות בהם הופסק השמע גם לאחר דקה או 2 או 4 דקות מתחילת החקירה, חלק מההפסקות ארוכות וחלקן קצרות מאד למשך פחות מ-4 שניות – מוזר מאוד.

האם הנהוג המוזר הזה (בלשון המעטה) של המשטרה נועד למטרה שאיננה כשרה? אי אפשר לומר שכן, **הבעיה היא, שגם אי אפשר לומר שלא.**

על כל פנים, מבדיקותי עלה שהקול נעלם שוב ושוב בקטעים קריטיים. כמו למשל במקומות בהם אומר זדורוב, שלא רצח והוא אינו יודע כיצד אירע הרצח וגם במקומות רבים נוספים שבהם לא נשמעים דבריו או דבריהם של החוקרים (הפירוט המלא של ממצאי מופיע בחוות הדעת).

בצילום הוידאו של מרבית החקירות מטושטש השעון שעל הקיר, עד שיש צורך בעבודה מאומצת של מומחה שיפריד ויסלק את הרעשים ויזהה בקושי את הזמנים בהם נערכו חקירות, למה זה קרה? נניח שזו בעיית פוקוס של המצלמה, מדוע אם כך קרה, שבצילום חקירה אחרת (160/06), שבה התמונה הייתה חדה וברורה, נחתך השעון והוצא מחוץ למסגרת התמונה?

ולא זו בלבד, אלא שבחקירות אחרות (119/06, 120/06 והלאה), היכן שנמצא (כפי שצריך) שעון דיגיטלי מובנה במכשיר הקלטה, היו השעון והתאריך לא מכוונים לזמן החקירה האמיתי ונמצאו גם ליקויים וסטיות בין זמן הצילום בפועל לבין הרשום בתיעוד המעקבים הטכניים.

שוב טוענת המשטרה ע"י פקד אלן צייקובסקי: **"לדעתי, במצב בו מכשיר הוידאו מנותק מהחשמל למשך תקופה (או הסוללה הפנימית, במידה והיא קיימת התרוקנה), השעון הפנימי שלו לא ימשיך לתפקד ולספור זמן. כתוצאה מכך בזמן ההדלקה של המכשיר, תאריך ושעה לא יהיו מעודכנים"**, האומנם? אם נותק החשמל לתקופה, השעון לא ימשיך לתפקד ולספור זמן? זה הכל? זה נכון רק חלקית, התשובה המדויקת היא, שהוא גם **יִתְאַפֵּס!!!**

קשה להאמין, אבל אולי יש למשטרה אינטרס שלא יידעו את זמן החקירה על מנת שיוכלו לבחור את סדר הצגת החקירות? לא מדובר בתכנית ריאליטי שבה עורכים את הקטעים אלא במשפט פלילי!

ובכלל, לא מובן מדוע מקליטים במשטרת ישראל על מדיות מגנטיות, הניתנות לשינוי, עריכה והקלטה מחדש, במקום לצרוב על דיסקים לקריאה בלבד.

המשטרה טענה שהמכנסיים של רומן זדורוב לא נמצאו, גם לא כלי הרצח, אך את החולצה והנעליים מצאו, ועליהם לא נמצאו סימני דם, ולא ד.נ.א. של תאיר ראדה, למרות שעל מכנסיה של תאיר, לכאורה נמצאו טביעות של סוליית נעליים.

עקבות הד.נ.א שנמצא בזירה לא תואמות את הד.נ.א של רומן זדורוב, גם טביעות האצבע בזירת הרצח, לא תואמות את טביעות האצבע שלו, גם טביעות הנעליים לא תואמות וגם השערות שנמצאו לא תאמו את שערותיו שלו.

אבל למרות סימני השאלה, מגבשים במשטרה ובפרקליטות כתב אישום באשמת רצח. **התיק מבחינתם סגור. איך ניתן לסגור תיק שיש בו עדיין כל כך הרבה סימני שאלה? אולי הרוצח עדיין חופשי!**

וכך קרה, שכבר למעלה משלוש שנים מתנהל אחד המשפטים הפליליים המורכבים, המרתקים, המוזרים והמפחידים שהיו בארץ. המשטרה מיצתה את חקירתה, הפרקליטות עומדת על שלה והסנגור מנסה למצוא תשובות, מביא מומחים מכל מיני תחומים ואלו בודקים ומעוררים ספק.

"אחד המשפטים המוזרים והמפחידים" אמרנו וזאת מכיוון שתיק החקירה הזה מעלה שאלות קשות ורבות כל כך. אביא רק מספר דוגמאות מעדויות המומחים:

בבדיקתו של המומחה, הרופא המשפטי ד"ר חן קוגל, נמצא שהרצח בוצע בסבירות גבוהה ביד שמאל ובכך העלה סימן שאלה גדול, **הרצח בוצע ע"י רוצח שמאלי, אבל רומן זדורוב הוא ימני.** ולא זו בלבד, אלא שבשחזור זדורוב הדגים את הרצח תוך שימוש ביד ימין.

מעדותו של סנ"צ **בדימוס, אלכס פלד**, עולה המסקנה שכל דרך הרצח כפי שחשבה והסבירה המשטרה היא שגויה.

גם בטביעות הנעל שנמצאו יש בעיה. לפי מומחי המשטרה נמצאו בסבירות גבוהה מאד, מספר טביעות מנעליו של זדורוב על מכנסיה של תאיר. אולם מומחה אנגלי לטביעות נעליים, ד"ר גיא קופר, תהה – **כיצד יתכן שנמצאו טביעות נעלים על מכנסי הקורבן ולא על הרצפה או במקומות אחרים? ואם אכן היו אלה טביעות נעלים על המכנסיים, אז מאיפה בא הרוצח ולאן ברח?** עם זאת, מצא המומחה האנגלי טביעות נעליים זרות חלקיות על הרצפה, על האסלה, על הניאגרה ועל הקיר המפריד בין התאים. הוא לא יכול היה להסביר כיצד לא נמצאו טביעות נעליים על הרצפה מחוץ לתא.

בדיעבד הסתבר כי במהלך בדיקותיו, לא ידע המומחה האנגלי על קיומן של 23 תמונות זירה המצייגות טביעות נעלים זרות (שאינן שייכות לזדורוב, לתאיר או לאנשי הביטחון שהיו בזירה). תמונות אלו נמצאו רק בשלב מאוחר יותר, אחרי שאני כמומחה לוידיאו, אודיו ותמונות ובמקרה זה גם כמומחה למצלמות דיגיטליות, מצאתי והוכחתי כי חסרות 23 תמונות בדיסק שקיבלתי מהסנגור.

גם בדיקת השערות שנמצאו בזירת הרצח, על בגדיה של תאיר ובידיה, מעוררת תמיהות. בבדיקת ד.נ.א שבוצעה בארה"ב בשערות שנמצאו על בגדיה של תאיר, נמצאו שלוש שערות השייכות לשלושה אנשים שונים ואף אחד מהם אינו זדורוב או תאיר.

בבדיקה מיקרוסקופית של שלוש שערות שנמצאו בידה השמאלית של תאיר, שנעשתה בארץ, נמצא כי הן אינן שייכות לזדורוב או לתאיר.

ולא רק בקשר לזדורוב קיימות תמיהות. גם בקשר לחשודים אחרים יש תמיהות רבות. הנהג אליהו גדקאר סיפר כי אסף שלושה נערים בקצרין ביום הרצח, כשאחד מהם מחזיק את ראשו ואומר "מה עשיתי, מה עשיתי?". ואילו עדויות של תלמידות מספרות על בחור מסתורי שהתקשר לתאיר "אבי בן 18" מטבריה, אשר איים להרוג אותה אם לא תתמסר לו.

וכך צפות ועולות שאלות רבות, רבות מידי:

מדוע בישראל ניתן להרשיע אדם על פי הודאה ושחזור מבלי שתימצא אף ראיה פיזית נגדו? איך זה שאחוז ההרשעות (999 הרשעות לכל 1,000 משפטים) במדינת ישראל הוא כה גבוה ובלתי נתפס? האם בחקירה חובבנית כל כך, כפי שהיא נראית, ניתן להגיע לחקר האמת?

האם רומן זדורוב הוא הרוצח האמיתי? או שאולי הרוצח עדין מסתובב חופשי?

האם זה באמת תיק סגור או שמא זהו תיק תפור?

מצ"ב חוות דעתי המפורטת שהוגשה לבית המשפט ולא הגיעה עד היום לתקשורת.

חוות הדעת עוסקת בהעלמות פסי קול וחיתוכי וידיאו שבוצעו במהלך חקירות המשטרה ומעלה שאלות קשות לגבי שיטת התנהלות מעקבי המשטרה בכלל.

מה שחשוב בחוות הדעת הזו, היא העובדה שעבודתי איננה עוסקת ברומן זדורוב עצמו, היא לא בודקת אם זדורוב הוא הרוצח או לא. היא בודקת את דרך ההתנהלות של המשטרה בתיקים פליליים. רומן זדורוב במקרה הזה הוא רק האובייקט.

היום זה זדורוב, מחר זה יכול להיות כל אחד אחר. אני, אתה, את, או הילדים שלכם...

אני כמומחה, אינני מייצג צד אחד או אחר. אני בא לייצג את האמת, את העובדות ולאורך כל העבודה על התיק, עמדה לנגד עיניי רק דמות אחת, הדמות של הילדה המקסימה, תאיר ראדה בעצמה.

מי רצח אותך תאיר? את זה רק את יודעת. אבל מה שבטוח הוא, שנחשפתי למקרה מוזר.

אני מודה שעד לפני כ- 4 חודשים, גם אני לא הייתי מאמין שזה יכול להיות. אם לא הייתי מכיר את התיק הזה מקרוב, גם אני לא הייתי מאמין שככה הדברים מתנהלים אצלנו, במדינה דמוקרטית שבה החוק והאמת הם ערכים חשובים בציבור הרחב, אולי קרה משהו ביכולת השיפוט הערכי.

ואת העובדות הללו מנסים להסתיר פעם אחר פעם מעין הציבור.

כמה עצוב, כמה מפחיד – כמה חשוב שתדעו.

להלן הקישור למאמר, כפי שמופיע באתר Reader :

<http://www.reader.co.il/article/58806/rac-tair-ra-da-ma-ba-mat-qa-6-bd-cmbr-2006>

ניתן לדרג ולהגיב

להלן מספר מאמרים שפורסמו בנושא וכמותם יש עוד עשרות באינטרנט:

ערוץ 1 מערער לעליון על פסילת שידור

רשות השידור ערערה לבית המשפט העליון בעניין איסור שידור שני קטעים בלעדיים מחקירתו של רומן זדורוב החשוד ברצח תאיר ראדה.

לכתבה המלאה:

<http://www.news1.co.il/Archive/001-D-131174-00.html?tag=12-02-10>

העליון אסר לשדר ב"מבט שני" קטע מחקירתו של רומן זדורוב

נדחתה עמדת רשות השידור ולפיה התנגדות המשטרה לשידור מונעת מהציבור גישה למידע ביקורתי לכתבה המלאה:

<http://www.haaretz.com/hasite/spages/904482.html>

הראיה שלא הייתה

פרסום ראשון: נציגת המשטרה הטעתה את בית משפט השלום בעכו, כשטענה בדיון ב-15 בינואר כי יש בממצאי הדי.אן.איי שנתפסו בזירת רצח תאיר ראדה ז"ל, כדי לקשור לרצח את החשוד רומן זדורוב

לכתבה המלאה **כולל סרטון וידאו**

<http://news.nana10.co.il/Article/?ArticleID=427719>

כותב המאמר:

דורון בלדינגר

מהנדס, מומחה בניית וידאו וסאונד לתחום החקירות והמשפט הפלילי

doron@tvclip.co.il

www.tvclip-fi.co.il

ותודה לידידי עו"ד דקל דוד עוזר על הסיוע בעריכת מאמר זה.